

Sygn. akt III KO 98/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Szewczyk

w sprawie R.C.

oskarżonego o przestępstwo z art. 58 ust. 1 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 31 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 21 listopada 2017r.,

wniosku Sądu Rejonowego w W. o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k.,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do merytorycznego rozpoznania Sądowi
Rejonowemu w Ł..**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W., postanowieniem z dnia 29 września 2017r., sygn. akt II K (...), zwrócił się w trybie art. 37 k.p.k. do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy – R.C., oskarżonego o czyn z art. 58 ust. 1 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 31 § 2 k.k. – do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ł..

Uzasadniając swoje stanowisko w powyższej kwestii Sąd wskazał na stan zdrowia oskarżonego uniemożliwiający mu (zgodnie z opinią neurologa z dnia 15 września 2017r.) uczestnictwo w procesie w sądzie znacznie oddalonym od jego miejsca zamieszkania. W opinii biegły wskazał, że oskarżony może uczestniczyć w procesie sądowym w pobliżu jego miejsca zamieszkania. Sąd wnioskujący podał,

że z miejsca zamieszkania oskarżonego do najbliższego Sądu Rejonowego w Ł. odległość wynosi 8,4 km, natomiast do właściwego Sądu Rejonowego w W. odległość ta wynosi 312 km.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego w W. zasługuje na uwzględnienie.

Zdaniem Sądu Najwyższego, w rozpoznawanej sprawie Sąd Rejonowy w W. w sposób wystarczający wykazał istnienie okoliczności mieszczących się w pojęciu „dobro wymiaru sprawiedliwości”, użytym w dyspozycji art. 37 k.p.k.

Sąd orzekający w pełni aprobuje pogląd wyrażony w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 21 lipca 2011r., sygn. akt III KO 51/11, (LEX nr 860626), w którym wskazano, iż: *” przez dobro wymiaru sprawiedliwości, które uzasadnia przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu, w trybie określonym w art. 37 k.p.k., należy rozumieć także potrzebę doprowadzenia do przeprowadzenia procesu, który okazuje się być mało realny, z uwagi na stan zdrowia oskarżonego, bez odejścia od zasady właściwości miejscowej sądu. Winno to wynikać z dowodu z opinii biegłego, który wskazując na stan zdrowia oskarżonego, nie wyklucza stawiania się przezeń w sądzie, ale jednocześnie wykazuje, że stan ten utrudnia oskarżonemu samodzielne stawianie się w sądzie zbyt odległym od jego miejsca zamieszkania oraz, że nic nie wskazuje, aby ten stan zdrowia miał ulec polepszeniu”*.

Z opinii sądowo-lekarskiej sporządzonej w dniu 15 września 2017 r. wynika, że aktualny stan zdrowia oskarżonego R.C. uniemożliwia mu odbycie podróży do Sądu Rejonowego w W., ponieważ niesie ona ryzyko wystąpienia napadu padaczkowego, co grozi pogorszeniem stanu zdrowia. Jednocześnie lekarz neurolog wskazał, że oskarżony może uczestniczyć w procesie sądowym w miejscu pobliskim jego miejsca zamieszkania.

W uzasadnieniu wyroku z dnia 26 kwietnia 2017r., sygn. akt II Ka (...), (uchylającego wyrok Sądu I instancji i przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania) Sąd Okręgowy w W. przedstawił argumenty wskazujące na konieczność ponownego przeprowadzenia dowodu z wyjaśnień oskarżonego R.C..

Wskazane powyżej okoliczności, a także fakt, że oskarżony mieszka w bliskiej odległości od Sądu Rejonowego w Ł., uzasadniały zastosowanie instytucji

właściwości delegacyjnej określonej w art. 37 k.p.k. i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w tym mieście.

Mając to wszystko na uwadze orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

as